

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010348
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618010348.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného Ing. W. T., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. septembra 2019 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Ing. W. T. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., prechodne bytom M. XX, A.,

sa uznáva za vinného, že

po tom, čo ho dňa 18.10.2017 elektronicky kontaktovala poškodená P. T. ohľadom poradenstva so splácaním spotrebného úveru jej priateľa č. XXXXXXXXX v spol. Pohotovosť, si od poškodenej vypýtal kontaktné údaje spolu s dokumentáciou k úveru, ktoré za odmenu vo výške 50 € prisľúbil preposlať advokátovi menom C., na základe čoho poškodená dňa 19.10.2017 zaslala na účet IBAN: B XXXX XXXX XXXX XXXX, sumu vo výške 50 €, následne od dňa 20.10.2017 obvinený z telefónneho čísla XXXX XXX XXX vystupujúc ako advokát C. viackrát kontaktoval poškodenú, pričom jej postupne uviedol, že pre úspešné vybavenie veci bude potrebné zaplatiť istinu úveru, trovy advokátskej kancelárii a iné ďalšie poplatky, na základe čoho poškodená zaslala dňa 24.10.2017 na účet IBAN: B XXXX XXXX XXXX XXXX sumu vo výške 100 €, a následne na účet IBAN: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 25.10.2017 sumu vo výške 434,39 €, dňa 29.10.2017 sumu vo výške 242 €, dňa 30.10.2017 sumu vo výške 283 €, dňa 02.11.2017 sumu vo výške 217,35 €, dňa 03.11.2017 sumu vo výške 310 €, dňa 04.11.2017 sumu vo výške 310 €, dňa 06.11.2017 sumu vo výške 330 €, čím týmto konaním poškodenej spôsobil škodu v celkovej výške 2.276,74 €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,
č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej P. K. rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, B., škodu vo výške 1.986,74 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 18.06.2018 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 71/18/1106-11 na obžalovaného Ing. W. T. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, a skutkovom základe opísanom výrokovej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka - poškodenej, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný Ing. W. T. uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, pripustil, že došlo k spôsobenej škode voči poškodenej, avšak nemal v úmysle od poškodenej vylákať peniaze. Ku skutku uviedol, že to bola poškodená, ktorá ho kontaktovala ohľadne pomoci v otázke exekúcie jej priateľa. Bezplatne jej poskytol rady, podobné ako ostatným. Následne poškodená chcela, aby jej veci dôsledne vysvetlil, na čo jej odporúčal situáciu konzultovať aj s právnikom. Nakoľko v tom čase nemal možnosť konzultovať vec s právnikom, rozhodol sa veci preveriť sám. Uviedol, že kontaktoval exekútorický úrad T. K. a taktiež preveril aj ostatné okolnosti predmetného celkového dlhu voči spoločnosti Provident. Následne poškodenú upovedomil o celkovej situácii dlhu a o tom akú čiastku musí zaplatiť. Sumu ktorú dlhovala na istine spoločnosti Providentu jej dal uhradiť na zistené číslo účtu spoločnosti Provident. Uviedol, že poškodenú taktiež informoval, že bude musieť uhradiť aj trovy rozhodcovského konania. Nakoľko nemal k dispozícii číslo účtu kam uhradiť tieto trovy, rozhodol som sa danú vec riešiť osobne a dal poškodenej číslo účtu svojho otca, na ktoré mala poškodená zaslať finančné prostriedky. Uviedol, že poškodená nemala vedomosť, že sa jedná o číslo účtu jeho otca, situáciu riešil takto z dôvodu, že chcel poškodenú upokojiť s tým, že jej problém sa ihneď rieši. Takto na účet jeho otca zaslala poškodená viacero finančných platieb, taktiež zaslala platbu na základe jeho pokynu, aj na účet jeho matky. Uviedol, že nevie presne špecifikovať, alebo potvrdiť zaslané platby zo strany poškodenej tak, ako sú uvádzané v obžalobe, pretože si na niektoré platby už nepamätá, rovnako si nepamätá ani aký účel platby uvádzal poškodenej pri viacerých transakciách. Platby na účty svojich rodičov zdôvodnil obžalovaný tým, že jeho účet bol v tej dobe v exekúcii, pričom k účtu jeho matky mal v tej dobe dispozičné právo. K účtu svojho otca dispozičné právo nemal, avšak informoval ho, že budú na jeho účet pripísané platby. Jeho otec však časť týchto finančných prostriedkov vybral a použil na iný účel. Stalo sa to hneď po prvej pripísanej sume, nechcel však poškodenú stresovať zmenou iného účtu, preto ju aj ďalej nechal posielat' peniaze na rovnaký účet svojho otca. Ďalej uviedol, že jeho otec mu časť financií z účtu odovzdal, avšak presnú sumu si už nepamätá, jednalo sa približne o polovicu sumy zaslanej poškodenej na tento účet. Potvrdil, že iba časť týchto finančných prostriedkov použil na vrátenie poškodenej, s určitosťou jej vrátil 290 €, ďalej jej vrátil aj ďalších 100 € a realizoval aj ďalšie vklady na účet poškodenej, avšak nevie k tomu dohľadať potvrdenia. Vrátenie finančných prostriedkov realizoval ešte pred vznesením obvinenia v danej trestnej veci. Obžalovaný taktiež potvrdil, že vystupoval voči poškodenej pod menom advokát C., čo zdôvodnil tým, že chcel poškodenú upokojiť, keďže sa mu od začiatku javila byť v strese a taktiež pretože jej sľúbil, že sa pokúsi situáciu riešiť s právnikom.

Svedok - poškodená P. K., rod. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na základe odporúčania spokojnej klientky facebookovej stránky „opýtaj sa právnika“, dostala kontakt na pána T.. V tej dobe pomáhala riešiť problém svojho snúbenca, dnes už manžela, súvisiaci s pôžičkou od spoločnosti Pohotovosť, ktorá na vrátení 800 € pôžičky žiadala celkovo sumu až 8.000 €. Kontaktovala teda telefonicky pána T., ktorému opísala vzniknutý problém. Ten jej povedal, že má kamaráta právnika, ktorý mu je niečo dlžný a za sumu 50 € by vedel pomôcť. Ten právnik sa mal volať C., pán T. jej dal na neho e-mailový kontakt, na ktorý potom zasielala podklady k ich prípadu. Taktiež zaslala platbu 50 € za poskytnuté služby. T. jej dal aj telefonický kontakt na tzv. advokáta C., ktorému následne volala, ten jej povedal, aby poslala

ďalších 100 €, ktoré použije k tomu, že obvolá OS Humenné, spoločnosť Pohotovosť a exekútora K. v jej záležitosti. Následne jej advokát C. oznámil, že treba uhradiť spoločnosti Pohotovosť približne sumu 1.600 €, ďalej treba uhradiť sumu približne 400 € advokátskej kancelárii ako trovy, taktiež jej povedal, že v danej advokátskej kancelárii pracuje jeho kamarát, ktorý sa osobne postará o to, že po vyplatení týchto súm, bude celá záležitosť uzavretá. Tieto informácie jej zaslal e-mailom, kde boli pokyny na sumy a príslušné čísla účtov, kam mala platby realizovať. Za pár dní jej advokát C. opäť volal s tým, že platba pre Pohotovosť prišla neskoro a advokátska kancelária musela realizovať ďalšiu výzvu na súd, čím sa opäť navýšili trovy, preto po nej žiadal zaplatiť ďalšiu sumu 300 - 400 €, pre odstup času si nepamätala presne. Za ďalšie dva dni jej opäť volal, že vo firme bola nová účtovníčka, ktorá zle spárovala platbu, v dôsledku čoho vznikli ďalšie náklady vo výške 200 €, ktoré mala uhradiť, pričom ju ubezpečil, že tieto dodatočné platby jej budú následne vrátené, pretože celý dlh spoločnosti Pohotovosti už uhradili. Všetky platby vždy realizovala na základe pokynu advokáta C. obratom, a to vkladom na účet, ktorý bol vedený v Poštovej banke, zdôrazňoval jej, že je potrebné to uhradiť hneď. Potom jej zase volal, že opäť je nejaký problém a opäť žiadal nejaké peniaze. Jej sa to už nezdalo, preto kontaktovala spoločnosť Pohotovosť, tam jej však nechceli dať žiadne informácie, ani jej nechceli uviesť advokátsku spoločnosť, ktorá ich mala zastupovať. Advokát C. jej následne opäť volal, žiadal nejaké platby, načo mu povedala, že už peniaze nemá, tak jej navrhol, že to uhradí on s tým, že keď jej budú realizované predchádzajúce platby vrátené, tak si to z toho stiahne. Uviedla, že potom ešte realizovala ďalšie dve platby, ale už si pre časový odstup nepamätá sumy ani okolnosti týchto platieb. Uviedla súdu, že pri výsluchu na polícii presne popísala všetky platby a aj ich okolnosti s tým, že tejto svojej výpovedi sa pridrižiava. Poškodená ďalej uviedla, že s údajným advokátom C. sa osobne nikdy nestretla, na internete však našla, že takýto advokát reálne existuje. Uviedla, že sa osobne nestretla ani s obžalovaným W. T.. Na skutočnosť, že advokát C. je obžalovaný W. T. prišla tak, že jej priateľ zavolať zo svojho telefónu obž. T., pričom hovor počula cez reproduktor a okamžite spoznala, že hlas T. je totožný s hlasom advokáta C.. Následne išli hneď podať trestné oznámenie. Poškodená uviedla, že trvá na náhrade škody vo výške 1.986,74 € s tým, že doposiaľ jej zo strany obžalovaného nebolo z tejto sumy nič uhradené.

Za splnenia zákonných podmienok bola čítaná časť výpovede svedkyne - poškodenej P. K. rod. T. z prípravného konania, z ktorej súd zistil, že poškodená dňa 19.10.2017 zaslala na účet č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX, sumu vo výške 50 €, následne na základe pokynov advokáta C. poškodená zaslala dňa 24.10.2017 na účet č.: B XXXX XXXX XXXX XXXXX sumu vo výške 100 € a na účet č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 25.10.2017 sumu vo výške 434,39 €, ako sumu na trovy pre advokátsku kanceláriu. Ďalšie dni zasielala sumy vo výške 242 € a sumu vo výške 283 €, na ďalšie trovy pre advokátsku kanceláriu. Následné sumy vo výške 217,35 €, vo výške 310 €, vo výške 310 € a sumu vo výške 330 €, mala zaslata pre chyby spôsobené účtovníčkou. Ďalej uviedla, že advokát C. ju zavádzal rôznymi výhovorkami s tým, že veľa už uhradil v jej prospech zo svojho, a ak žiadala kontakt na príslušnú advokátsku kanceláriu spoločnosti Pohotovosť, uvádzal jej, že sa jedná o jeho diskrétnu komunikáciu, že je všetko tzv. „na čierno“, tak bude komunikovať s nimi výlučne on. Uviedla, že celkovo takto vylákal obžalovaný od nej sumu 2.376,74 €, pričom jej postupne vrátil celkom sumu 390 €. Platby, ktoré realizoval na jej účet označoval ako splátka dlhu, pričom poškodená uviedla, že ona mu nikdy nič nepožičala.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Z listinných dôkazov súd poukazuje najmä na emailovú komunikáciu, ako aj komunikáciu prostredníctvom SMS správ a Messenger správ medzi obžalovaným a poškodenou, ktorá potvrdzuje skutočnosti uvádzané poškodenou v jej výpovedi vo vzťahu k priebehu komunikácie s obžalovaným, ktorý vystupoval pod menom advokát C..

Súd ďalej oboznámil úradný záznam OOPZ Stupava zo dňa 21.02.2018, z ktorého zistil, že poškodená poskytla tel. kontakt na osobu, ktorá vystupovala pod menom advokát C. na tel. čísle XXXX XXXXXX, pričom lustráciou bolo zistené, že uvedené tel. číslo patrí obžalovanému W. T., bytom V. XXX.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. T. K., PhD. zo dňa 21.12.2017 súd zistil, že v exekučnej veci snúbenca poškodenej súdny exekútor podal stanovisko, že sa viedlo exekučné konanie v prospech oprávneného Pohotovosť, s.r.o., pričom súdny exekútor v tejto veci nekomunikoval ani s povinným, ani s inou treťou osobou v mene povinného, pričom súdnemu exekútorovi nie je ani známe meno advokát C..

Zo správy spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. zo dňa 12.01.2018 súd zistil, že spoločnosť nespolupracuje a ani nezamestnáva osobu menom W. T. a advokáta s priezviskom C..

Z potvrdenia Poštovej banky, a.s. zo dňa 15.12.2017 mal súd za preukázané, že osobný účet č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX je vedený na klienta: V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX. Účet č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je vedený na klienta: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX.

Oboznámené boli aj výpisy z účtov a potvrdenia o transakciách realizované poškodenou v prospech účtov vedených v Poštová banka, a.s. č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a č.: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na výpis z evidencie priestupkov, odpis registra trestov obžalovaného a rozsudok OS Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/13/2016 .

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie iného do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom vykazujú všetky obligatórne znaky trestného podvodu podľa §221 ods.1 Trestného zákona a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného zo žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná. Obžalovaný popieral vinu zo spáchania skutku, jeho obrana spočívala najmä v tvrdení, že nemal v úmysle vylákať od poškodenej peniaze, pričom naopak, v jeho úmysle bolo poškodenej nezištne pomôcť. Ďalej uvádzal, že pre poškodenú realizoval konkrétne úkony smerujúce k naplneniu vzájomných dohôd, pričom pod inou identitou vystupoval len z dôvodu, že poškodená bola v strese a on ju chcel prostredníctvom identity advokáta upokojiť. Popieral úmysel podviesť poškodenú. Takto postavenú obranu obžalovaného však súd považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že poškodená uvedená do omylu poskytla finančné prostriedky obžalovanému v rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vinu obžalovaného dokazujú najmä priama výpoveď poškodenej v konaní pred súdom, ktoré sa v podstatných okolnostiach nelíši od skutočností, ktoré uvádzala v trestnom oznámení či v priebehu prípravného konania. Prípadné nepresnosti v uvádzaní konkrétnych náležitostí ohľadom jednotlivých platieb a ich okolností, vyplývajú len z odstuhu času od doby skutku. Výpoveď poškodenej bola konzistentná, mala vnútornú logiku, tvrdenia boli podporené aj listinnými dôkazmi, najmä vzájomnou elektronickou a sms komunikáciou poškodenej s obžalovaným, preukazujúcimi jednotlivé skutkové okolnosti. Na základe všetkých opísaných skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný konal ako trestnoprávne zodpovedná osoba, plne vedomý si svojho konania. Z hľadiska objektívnej stránky vo vzťahu ku skutku uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku je teda nepochybné, že v príčinnej súvislosti s priamym úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného spočívajúcom v obohatení sa obžalovaného na škodu poškodenej P. K., rod T., uvedením tejto osoby do omylu, keď vystupoval ako advokát C., pričom nikdy nebol právnikom alebo advokátom s advokátskou kanceláriou, a preto bolo od začiatku zrejmé, že služby a úkony, ktoré sľuboval nemôže zabezpečiť a splniť, pričom ani nevykonal akékoľvek úkony a kroky smerujúce k zabezpečeniu splnenia svojich príslubov, ako vyplynulo zo správ súdneho exekútora či spoločnosti Pohotovosť, s.r.o.. Poškodená P. K. následne v omyle uskutočnila opakované majetkové dispozície na účty rodičov obžalovaného a to na základe jeho pokynov, čím došlo ku trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bol vznik škody na majetku poškodenej osoby vo výške celkom 2.276,74 €, zodpovedajúcej tak kvalifikačnému znaku malej škody. Obžalovaný mal dispozičné právo k účtu svojej matky a sám aj výpoveďou potvrdil, že mu jeho otec odovzdal minimálne polovicu takto zaslaných finančných prostriedkov z účtu vedeného na jeho meno. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný v uvedených

prípadoch teda konal v priamom úmysle, pretože nielenže úmyselne konal tak, ako chcel ale tým, že poškodenej deklaroval skutočnosti v rozpore s reálnym stavom, jednoznačne aj úmyselne chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, spočívajúci v ochrane majetku bez ohľadu na druh a formu vlastníctva, pričom súčasne vedel, že tak spôsobí škodu na majetku poškodeného subjektu. Preto súd uznal obžalovaného vinného v zmysle podanej obžaloby.

Pre úplnosť súd dodáva, že súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou a to výsluch navrhovanej svedkyne - tzv. spokojnej klientky obžalovaného, ktorá mala podať svedectvo k osobe obžalovaného a to z dôvodu, že dané okolnosti, sú bez akejkol'vek relevancie ku prejednávanému skutku uvádzanému v obžalobe prokurátora.

Súd záverom taktiež uvádza, že podľa konštantnej súdnej judikatúry súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty. Preto súd svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach, na základe ktorých uznal obžalovaného vinného v zmysle podanej obžaloby.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/13/2016 zo dňa 29.02.2016, právoplatným dňa 29.02.2016, mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne vo výmere 3 (tri) roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom do 01.03.2019.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, naopak obžalovanému príťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. U obžalovaného prevažoval teda pomer príťažujúcich okolností. v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, t.j. na 8 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť odsúdenému podmiennečný trest odňatia slobody, čo však nevyklučovalo možnosť uložiť aj iný druh tzv. alternatívneho trestu. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmiennečného trestu odňatia slobody za iné trestné činy (zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona) a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu, ako nepodmiennečný trest odňatia slobody. Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmiennečné odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu majetkového charakteru, a to v skúšobnej dobe. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia alebo podmiennečného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmiennečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. V rámci upravenej trestnej sadzby

odňatia slobody uvedenej v § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je 8 mesiacov až 2 roky, súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, čo je na spodnej hranici trestnej sadzby (upravenej trestnej sadzby). Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd rozhodol o nároku na náhradu škody poškodenej tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Poškodená si v adhéznom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorej výšku mal súd preukázanú listinnými dôkazmi, preto súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody v takejto uplatnenej výške.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.